

GYMNAZISTOM URČENÝ
ČASOPIS

GLE

VIANOČNÉ VYDANIE

VYDALO VAŠE ČTENÉ ŠTUDENTSTVO GYMNÁZIA M. M. HODŽU V LM

December bez filtra

Keď sa povie „vianočné číslo“, väčšina ľudí si predstaví blikajúce svetielka, sladké rečičky a texty, ktoré na vás oslepujúco tlačia. My sme sa rozhodli ísť opačným smerom.

Namiesto toho, aby sme predstierali, že všetci žijeme v dokonale navoňanom decembrovom filme, vám ponúkame realitu. Tú našu. Tú školskú.

Posledné týždne sa niesli v rytme, ktorý by jeden nazval „živý“ a druhý možno „chaotický“. Stihli sme si pripomenúť 17. november — pokojne, dôstojne, bez teatrálnych gest. Mierový protest, kladenie vencov a prednáška so Slavkovským nám pripomenuli, že história vie byť hlasná aj bez toho, aby kričala. Medzitým sa na nás valili ďalšie školské aktivity, súťaže a akcie rýchlosťou, akou sa šíria fámy po chodbách.

A do toho všetkého sa z každej strany ozývalo: „A čo chceš na Vianoce?“ Úprimne — občas by sa zišlo aspoň pár sekúnd ticha.

Toto číslo GUČ-u sme vyskladali tak, aby vám dalo presne to, čo sa v tomto období hodí: trochu oddychu, trochu prehľadu, trochu humoru. Nájdete tu sviatočné tradície z rôznych kútov sveta, lebo je zaujímavé vidieť, že aj inde majú svoj vlastný decembrový rytmus. Ak ste sa tento rok opäť ocitli v pasci darčiekov, poradíme vám, ako vybrať niečo, čo neskončí zapadnuté v skrini.

Nechýba ani rozhovor s naším pánom riaditeľom, ktorý prežil nápor otázok, za ktoré by sa nemusel hanbiť ani profesionálny vyšetrovateľ. A keď budete mať pocit, že zostať pri zemi je náročnejšie než zvyčajne, možno vám padne vhod aj náš výber vianočných filmov — pre chvíle, keď neviete, čo si pustiť, a nechce sa vám riešiť, čo ste zabudli kúpiť.

A aby sme nezabudli, zachytili sme aj to najdôležitejšie, čo sa v škole dialo, pretože december má zvláštny talent tváriť sa, že trval päť minút a zároveň tri mesiace.

Tak teda — vitajte v našom decembri. Nezabalili sme ho do zlata, neposypali škoricou. Je taký, aký je. A práve preto sa vám bude čítať dobre. A nezabudnite – každá stránka je začiatkom nového dobrodružstva!

Šéfredaktorka: Sabína Sofia Szuperáková

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

SLOBODA A ŠTUDENSTVO IDÚ RUKA V RUKE

Deň, na ktorý môžeme byť hrdí

V pondelok 17.11. sa na GMMH konalo hneď niekoľko spomienkových a symbolických podujatí.

Liptovský Mikuláš. Ak by ste sa pred mesiacom opýtali priemerného študenta, prečo je 17. 11. dôležitý deň, je dosť možné, že by vám jednoducho nevedel odpovedať, pretože 17. 11. by pre neznalých bol len obyčajný sychravý deň – len bežný dátum v kalendári. Toto by Vám ale už zaiste nepovedal ani jeden študent našej školy. 17. november 2025 na GMMH naozaj nikoho neobišiel. Profesorský zbor si v spolupráci so Školským parlamentom pripravil spektrum aktivít spojených so slobodou, demokraciou a študentstvom.

Kladenie kytíc na Námestí osloboditeľov

O prvú aktivitu dňa sa postaral Školský parlament. Z vôle angažovaných študentov a s podporou vedenia školy sa študenti 4-ročného gymnázia a kvinty-oktávy spoločne ráno o ôsmej vydali na Námestie osloboditeľov, s cieľom uctiť si pamiatku ľudí, ktorí v 89. bojovali za našu slobodu a právo na vlastný názor. Hodžovou ulicou sa vliekol neskutočne dlhý zástup študentov, ale aj učiteľov, ktorých nezastavil ani dážď a nepríjemné počasie. Na námestí sa im v mene ŠP prihovorila študentka II.A, Lenka Kleinová. Vo svojom príhovore prítomným pripomenula našu históriu a jej dopad na našu súčasnosť: „...dejiny a história sú tu aj na to, aby sme sa dnes dokázali poučiť z chýb minulosti, pre nádej v lepšiu budúcnosť. Minulosť, ktorá navždy zostane odkazom na životy a príbehy ľudí, ktorí bojovali za to, aby ďalšie generácie mali šancu zažiť aspoň o kúsok viac. Príbehy ľudí, ktoré zasiahnu tam, kde možno fakty z kníh nedokážu dôjsť.“ Po príhovore bola ešte prednesená originálna báseň ďalšej študentky, Soni Lišuchovej, ktorá ju aj sama zarecitovala. „K tejto téme sa mi viaže veľa emócií a dať ich všetky do jedného diela je veľmi ťažké, ale bol to naozaj fajn pocit, že som mohla ukázať aj ostatným, ako to vidím ja, a verím, že si z toho zobral každý to svoje,“ vyjadrila sa neskôr Soňa.

Keď sa ukončila časť príhovorov a hovoreného slova, vedenie ŠP položilo kytice ku pamätným tabuliam venovaným práve 17. novembru 1989. Odchodom z námestia a návratom do školy sa ale tematický program nekončil. Pre všetky triedy boli pripravené edukatívne aktivity a filmy s tematikou slobody a toho, čo sa stane, ak ju nemáme. Niektoré triedy pozerali filmy, iné mali tú česť zúčastniť sa diskusie s MUDR. Alexandrom Slafkovským – lekárom, bývalým primátorom mesta Liptovský Mikuláš a zároveň jedným z členov hnutia Verejnosť proti násiliu.

Oficiálne imatrikulácie žiakov prímy a prvého ročníka

Keďže 17. november nie je len Deň boja za slobodu a demokraciu, ale aj Dňom študentstva, vedenie školy sa rozhodlo naplánovať oficiálne imatrikulácie 2025 práve na tento deň. Študenti prímy a prvého ročníka spoločne predstúpili pred svoje rodiny, zložili Študentský sľub a symbolicky vkročili do „cechu študentského". Na programe boli tradične okrem imatrikulovania aj hudobné

čísla a recitácia. Najviac zarezonovala pieseň „Bratříčku, zavírej vrátka" od Karla Kryla, v podaní Martina Ohradana a Evy Kučerovej. Naším novým posilám v študentských radoch sa imatrikulácie páčili, ako aj sami povedali: „Pre mňa osobne to bol nezabudnuteľný zážitok a akcia, ktorá mi veľmi spríjemnila deň a zároveň ma uviedla do toho spoločenského života. Prišlo mi to ako naozaj výnimočné a dúfam, že to zažije každý stredoškólak. Napríklad z mojej triedy sme sa potom dievky spojili a išli najesť, takže tá stredná škola naozaj spája."

17. november 2025 sme síce nestrávili doma, ako to bolo zvykom v predchádzajúcich rokoch, no o to viac sa do našich hláv zapísala jeho dôležitosť a váha slov ako sloboda a demokracia. Veríme, že keď budúci rok otočíme list v kalendári a uvidíme tam tie osudné čísla, nepomyslíme len na voľno, ale hlavne na odvážnych študentov z námestí a ľudí so srdcom na správnom mieste.

autor: Tereza Šuchaňová

Čo sa šehrezáde snívalo

Drahúšikovia, upriamte svoje mysle! Dnes nebudeme veštiť z čajových lístkov ani sa zaoberať technikami veštenia z magickej gule. Je mesiac chladu a zimy, a preto vám predkladám niekoľko vízií do vašej budúcnosti.

Vidím, že slnečná fáza je nevyhovujúca. Kvôli poklesu vitamínu menom D sa môže vaša nálada kolísať hore a zas dole a dole.

Keď v kalendári nastane osemnásteho, je možné, že sa stane nemožné. Nevidím ružovo prechody cez telocvičňu, všade lietajú lopty. Víťaz je nejasný, pravidlá áno. V ten deň sa toho nebude diať málo.

Čakajú vás hodiny kultúry a umenia. Presun do domu, kde sídlia tieto múzy, možno nebude jemný, no výsledok je sladký. Pohľadia vás po duši spevy a srandy, ktoré vymyslia vaši spolužiaci.

V NAJLEPŠOM TREBA PRESTAŤ...

Milí spolužiaci, uplynulý mesiac bol pre mňa veľmi náročný. Profesori majú dojem, že nám treba písať testy a písomky, zatiaľ čo ja mám dojem, že nám treba pokojový režim a trojtýždňovú dovolenku. Aby som si spestril dni, dal som sa nahovoriť na parádny adrenalínový zážitok. Viete, že moje schopnosti sú na úrovni Jamesa Bonda či Ethana Hunta a že zábave nikdy nehovorím nie.

Ako ste si určite všimli, v našom malom mikroštáte menom gymnázium sú už nejaký ten piatok zavedené hliadky. Viditeľné sú pri skrinkách každý deň o 7:00, strážia a kontrolujú. Všetci vieme, že nesledujú svojím orlím zrakom moje skvelé módné kreácie, ale našu obuv. Školský poriadok, ktorý sme sa zaviazali ctiť, nám nariaduje, aby sme sa prezuli. O nesporných výhodách a nevýhodách sa tu ale hádať nejdeme. Ja som si totiž musel otestovať, ako to naozaj je, pretože moje svedomie mi doteraz nedalo raniť city pani upratovačiek, a radšej som sa prezúval.

Vráťme sa ale späť. Jedno krásne dopoludnie som sa stavil, že dokážem prejsť neprezutý a nikto ma nechytí. No nie ako zbabelec, druhým schodiskom, kde nie je hliadka. Ja som si to mal namieriť rovno pred dva najostrejšie páry očí na škole, také, pri ktorých sa mi ešte nepodarilo efektívne odkopírovať Chatovu odpoveď do prepadovej písomky. Nie som zbabelý a povedal som áno. Nasleduje časová následnosť udalostí:

- 7:40 – vzorne prichádzam do školy 7: 20, nie iba 15 minút skôr
- 7:41 – šarmantne sa usmejem a slušne pozdravím hliadku
- 7:45 – šuchocem sa pri skrinkách a tvárim sa, že sa prezúvam
- 7:47 – ide sa na vec

Prišiel som k okraju skriniek. Hliadka bola vhodne zaneprázdnená dôležitou pracovnou dišputou a zdanlivo ignorovala svoje okolie. Prikrčil som sa a zarovno s najväčšou skupinkou vykročil ku schodom. "Všetko je to otázka sebedovedomia", vravel som si, držal bradu hore a kráčal. Jeden schod, druhý, tretí... polka schodiska. Zrazu sa za mnou ozvalo: „Mladý pán by sa neráčil prezuť?“ Najprv ma striaslo. Potom som sa odvážil obzrieť - a to bola chyba. Omylom som nadviazal očný kontakt s hliadkujúcou. Myslel som, že je po mne. No ona sa na mňa usmiala. V hlave mi nastal skrat, no stále som kráčal hore. Nechápal som, čo sa stalo. Za mnou sa ale ozvalo hundranie. Prichytili niekoho iného. Tlak sa mi opäť dostal do normálnych hodnôt, no klamal by som, ak by som tvrdil, že som posledné schody nevybehol.

Mal som ohromné šťastie. To však nemusí byť aj váš prípad. Moje predchádzajúce bádanie viedlo k rozšíreniu športu „predbehni sa“, takže sa tu verejne dištancujem od akýchkoľvek porušení školského poriadku vo veci prezúvania sa. Ja už šťastie, moju vrtkavú milenku, pokúšať nejdem, takže, milí spolužiaci, myslite na pani upratovačky a na prípadné pokarhania. Pokiaľ však pociťujete chlad ako ja, skúste svoj nesúhlas dať najavo iným spôsobom — tento sa totiž ukázal ako neefektívny. Možno skúste kontaktovať miestneho prefekta Percyho alebo Cho Changovú

autor: Hodžov tieň

**DAREBÁCTVO
SA PODARIL!!**

V priebehu niekoľkých týždňov sa po škole a školskom zariadení začali objavovať mysteriózne symboly. Sú ťažko dekódovateľné, ale stopy zdanlivo poukazujú na členov najvyšších ročníkov 4-ročného gymnázia.

Aj tento rok sa 12.12. zopakovala tradícia predaja študentského vianočného punču. Tento záhadný životabudič ani tento rok nebol len taký obyčajný pu(n)č, ale aj príležitosť na stretnutie rôznych ročníkov a utuženie školského ducha.

V pondelok, 1.12., na Svetový deň boja proti AIDS, si MSČK LM pripravila v spolupráci so študentami GMMH a EGJT akciu Živá červená stužka. Práve červená stužka je symbolom boja proti HIV a AIDS.

Na neoficiálnych imatrikuláciach študentov prvého ročníka údajne došlo k (vraj) takmer smrteľnému duseniu, spôsobeného konzumáciou jabĺk. Dotyčný ale o tejto skutočnosti referoval sám, takže je dosť živý aj na podávanie sťažností.

ĽUDSKÁ STRÁNKA KAŽDOROČNÉHO MIKULÁŠA

AKO TO VYZERÁ, KEĎ MÁ ČLOVEK ZDRAVÝ POHĽAD NA SVET?

Do zimného vydania časopisu prijal pozvanie náš pán riaditeľ Jozef Škorupa. Otázky, ktoré mu boli položené, pochádzali od študentov, a tak ich kreatívne rozpätie nemalo hraníc. Pán riaditeľ sa však nezľakol ani jednej z nich a mohli sme tak nazrieť, ako vníma trendy, postupy v školstve alebo aj otázky každodenného života.

R.: Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

P.R.: Ja som voľakedy chcel byť lesníkom, ale keď mi vysvetlili, že je to viac úradníčina ako pobyt v lese, tak ma to prešlo.

R.: Čo si želáte pod stromček?

P.R.: Už ma prešli túžby mať pod stromčekom nejaké darčeky, ale určite si prajem pokoj.

R.: Prečo ste sa stali riaditeľom tejto školy?

P.R.: Vždy som chcel ovplyvňovať veci verejné a vždy som chcel, aby škola fungovala komunitne. Chcel som, aby mala spoločné hodnoty, prístupy či filozofie. Nie je dobré, ak si musí žiak pred hodinou spomenúť, čo je dôležité pre nasledujúceho učiteľa a podľa toho sa prispôsobovať. Nie je to až tak jednoduché, lebo každý sme iný, no mňa baví rozprávať sa s ľuďmi a snažiť sa nastaviť spomínanú atmosféru. Zároveň som chcel, aby klíma v škole bola ústretová aj k učiteľom. Nepáči sa mi centralizovaný, autoritatívny a manažérsky prístup riaditeľa a vždy hrozí, že na tento post príde niekto taký, a tak som si povedal, že sa na danú pozíciu pokúsím dostať ja.

R.: Olútovali ste niekedy toto rozhodnutie?

P.R.: Určite nie a dôvody sú tri. Ako prvé, je tu skvelý pedagogický zbor. Aj napriek tomu, že sme všetci iní, tak medzi nami nie sú nepriateľstvá. Po druhé, so zriaďovateľom, teda Žilinským samosprávnym krajom, sa mi komunikuje pomerne dobre a tiež nie je prítomný žiaden antagonizmus. No a nakoniec, už som na tejto pozícii získal mnoho skúseností, vďaka ktorým viem adekvátne reagovať, viem odhadnúť trendy, prijímať výzvy a dokážeme sa o nich s kolegami rozprávať, rovnako ako o problémoch ak sa vyskytnú. Hlavne o tom, ako by mala škola a vzdelávanie vyzerať, sa rozprávam rád.

R.: Zachytili ste niekedy kritiku od študentov?

P.R.: Samozrejme. Ja kritiku považujem za pozitívnu záležitosť. Pochváliť je fajn, ale k zlepšeniu vedie iba debata o tom, čo nefunguje najlepšie a čo by sa dokázalo zmeniť k lepšiemu. Zároveň ale dúfam, že človek, od ktorého kritika pochádza, má aspoň nejakú predstavu o tom, ako daný problém riešiť inak. Neočakávam, že každý, kto príde s nejakým problémom,

musí mať aj nápad na riešenie, ale nie je dobré si chovať nespokojnosť, ak sa niečo nepodarí vyriešiť.

R.: V ktorej učebni sa Vám učí najlepšie?

P.R.: Nemám nejakého jasného favorita, ale vzhľadom na to, že mám trochu problémy so sluchom, tak nemám rád veľké miestnosti so zlou akustikou. Napríklad hore v podkroví, vo videu je dobre. Niekedy sa divím, že vám hluk vo veľkých miestnostiach nevaďí.

R.: Pričom si viete najlepšie oddýchnuť od roboty?

P.R.: Ja v princípe neodchádzam zo školy vystresovaný, ale donedávna to bolo trávenie času v hore. Teraz už mám ale problémy s nohou, tak mi to až takú radosť nerobí. Oddýchnuť si ale určite viem na spevokole. Tam nemá človek nad čím rozmýšľať. Musíte len počúvať dirigenta a vnímať všetkých ostatných, aby ste nevyčnievali.

R.: Ktoré je vaše najobľúbenejšie jedlo v školskej jedálni?

P.R.: Ja som nevyberavý. Zjem všetko, čo mi dajú, ani vegetariánske možnosti mi nerobia problém. Ale chute sa počas života, samozrejme, menia. Ja som nemal rád lečo a teraz si ho bez problémov spravím.

R.: Keby máte zaviesť povinnú maturitu z nejakého predmetu, z ktorého ešte nie je, ktorý by to bol?

P.R.: Ja osobne nie som fanúšik maturít, ako ich poznáme. Jedna 15-minútová skúška by nemala byť pre budúcnosť študenta osudová. Nevidím veľký zmysel hodnotiť žiakov na základe úloh, ktoré v reálnom živote nebudú riešiť, alebo ich dajú spraviť umelej inteligencii. Som zástanca portfólia. Hodnotenie žiaka by malo vzniknúť na základe všetkého, čo počas tých štyroch rokov dosiahol.

Zároveň ale chápem, že s plným nasadením robíme, iba keď nám ide o život. Zmysel maturitnej skúšky je hlavne v príprave na ňu.

R.: Cítite na svojom učebno štýle, že sa nejako zmenil počas rokov?

P.R.: Jejda, samozrejme. Keď som nastúpil, tak normy boli nastavené pre všetkých rovnako, a tak sa nedal rozlíšiť právnik od inžiniera. Páči sa mi systém seminárov a rozširujúcich predmetov. Rozširujúce predmety by mali človeka pripraviť na štúdium na vysokej škole a na maturitu. Seminára sú zase skôr o rozhovore a pochopení širších súvislostí. Ja mám šťastie, že sa môžem pohybovať v seminároch bez potreby hodnotenia známku. Zásadne sa zmenil môj štýl v tom, že sa viac pýtam, viac sa pýtam prečo, viac sa pýtam na podstatu ako na konkrétnosti. Viac akceptujem, že pre niekoho je preskočiť 110cm taký istý osobný úspech ako pre druhého 180cm.

R.: Ste otvorení umelej inteligencii?

P.R.: Niekoľkokrát som bol svedkom toho, ako sme bránili vývoju. Doteraz sa na maturite nemôže používať kalkulačka s grafom a inými funkciami, s tým, že kedysi sa nemohla používať vôbec. Kto bežne násobí trojciferné číslo s dvojciferným pod seba? Tragédia je, keď nevieme princíp, nie keď použijeme kalkulačku. Druhý príklad sú sociálne siete. Na začiatku sme sa čudovali, čo my s nimi máme a teraz, keď začali žiť svojím životom, sa vymýšľa, ako sa im brániť, ako ich obmedziť. Podobne je to aj s mobilmi. Umelú inteligenciu treba podchytiť, kým sa dá, lebo je otázne, či nám bude diktovať, ako máme žiť, lebo sociálne siete to už robia. Umelá inteligencia je neuveriteľne silný nástroj, sám ju používam, nie každodenne, ale často. Celkom určite sa musíme naučiť

nespoliehať sa na ňu viac ako na našu hlavu.

R.: Vnímate kultúru narážok a vtipov, ktoré na sociálnych sieťach vznikajú?

P.R.: Kedysi som mal účet na Facebooku, ale prišiel som na dve veci. Po prvé, mám málo života pred sebou na to, aby mi ho ovplyvňovali, nebodaj kradli sociálne siete. V reálnom živote sme sa naučili filtrovať nepodstatné informácie, no pri scrollovaní tento reflex ešte nemáme. Po druhé, sociálne siete boli vymyslené na zdieľanie informácií, no výrazne sa presunuli do výmeny emócií, bohužiaľ, aj tých zlých. Reakcie a jazyk, ktorý sa pri nich používa, nie je cesta pre rozvoj kultúry. Niekoho hodnotiť a nepozerať sa mu pritom do očí je trochu zbabelstvo.

R.: Čo je životný úspech, na ktorý ste najviac hrdý?

P.R.: Opäť preferujem formu portfólia. Nemám nejaký jeden konkrétny úspech, ktorý by výrazne prevyšoval ostatné, ale mám množstvo pozitívnych skúseností. Angažujem sa v poľovníckej komunite, v Slovenskej matematickej spoločnosti, robím prezidenta Asociácie riaditeľov štátnych gymnázií, pracujem vo viacerých odborných skupinách v rezorte školstva, ale na Nobelovku to nie je.

R.: Aký je Váš najobľúbenejší typ žiaka?

P.R.: Nemám preferovaný typ žiaka. Nerozumiem ale, prečo sú na škole žiaci, ktorí nevedia, prečo sú tu. S takýmito žiakmi neviem, čo robiť, a preto je to voči nim odo mňa nefér, považujem to za svoj profesný nedostatok. Do tejto skupiny, samozrejme, nezapadá žiak, ktorý

nevie, kam po škole. To, že nemáte jasnú budúcnosť, je normálne, no žiť len pre dnešok je málo. Hlavná je zvedavosť pre hocikakú tému. Toto ma nebaví a otázka, na čo mi to bude, je len o pohodlnosti a nepochopení zmyslu vzdelávania. Druhá vec, ktorá mi vadí, je strach z komunikácie alebo neochota komunikovať. Budúcnosť vzdelávania je práve v komunikácii. Toto však môže byť povahová črta a viem si predstaviť, že z týchto žiakov budú perfektní pracovníci laboratória či archívu. No ja si myslím, že je to hlavne obava povedať niečo, s čím druhá strana nesúhlasí. Nové poznatky, názory aj riešenia vznikajú len v súťaži rôznych pohľadov. Ten kto tvrdí niečo iné ako ja, ma núti zamyslieť sa nad tým, čo si myslím. Tretia vec, ktorá mi vadí, je biznis so známkami, ako keby v budúcnosti niekoho zaujímalo viac, aké si mal známky, ako to, čo vieš.

autor: Marián Blšák

Ako na vianočnú výzdobu izby za pár minút

Ak túžiš po izbe, ktorá navodí pravú vianočnú atmosféru, nemusíš míňať veľa peňazí ani celý deň vyrábať dekorácie. Dá sa to aj rýchlo, jednoducho a s vecami, ktoré máš takmer určite doma. Tu je pár tipov, ako na to.

Najjednoduchší spôsob, ako dostať do izby vianočnú náladu, sú svetielka. Ak nejake máš, využi ich – a ak nie, možno ich rodičia odložili spolu s výzdobou ešte z minulých rokov. Zaves si ich okolo okna, na poličku, nad posteľ alebo na nástenku. Večer stačí zapnúť svetielka a vianočná nálada príde ako z filmu.

Ďalšia jednoduchá vec sú papierové vločky. Je to úplne basic, ale stále to funguje. Zober papier, poskladať ho, párkrát nastrihaj a hotovo. Potom ich môžeš nalepiť na okno, dvere alebo niekam na stenu. Keď ich spraviš viac, izba hneď vyzerá zimnejšie a celkovo útulnejšie.

Ak chceš mať v izbe niečo ako malý stromček, môžeš si vyrobiť mini verziu. Buď stočíš zelený papier do kužeľa a ozdobiš ho fixkami alebo nálepkami, alebo nájdeš malú vetvičku z ihličnanu a vložíš ju do pohára s vodou. Je to jednoduché, nezaberie to miesto a pôsobí veľmi príjemne.

Zaujímavo pôsobí aj takzvaná „atmosféra v pohári“. Stačí obyčajný zavárací pohár, do ktorého dáš trochu soli, malú šišku, vetvičku alebo drobnú ozdobu. Ak chceš, môžeš okolo pohára obviazať špagát alebo mašľu. Za pár minút tak vytvoríš peknú dekoráciu, ktorá môže stáť na poličke alebo pri okne.

Výzdobu môžeš doplniť aj úpravou nástenky. Stačí na ňu prilepiť obrázky, vianočné prania, krátke citáty či fotky z minulých Vianoc. Trvá to chvíľu, no efekt je výrazný a pôsobí to, akoby si mala výzdobu premyslenú dopredu.

Pri výzdobe platí jednoduché pravidlo: menej je viac. Ak to preženieš, izba môže pôsobiť chaoticky. Vyber si preto tri až štyri miesta, na ktoré sa zameriaš – napríklad svetielka, okno, polička a nástenka – a ostatné nechaj tak.

Vianočnú atmosféru nerobia drahé dekorácie, ale malé detaily, ktoré vedia úplne zmeniť náladu v izbe. A čo je najlepšie – dá sa to zvládnuť rýchlo, lacno a tak, aby sa izba stále dala používať na všetko, čo potrebuješ.

autor: Júlia Štricová

Darčeky, ktoré sadnú: podľa povahy, záľub, štýlu

Dobrodruh

Pre dobrodruhov sú zážitky často cennejšie ako veci. Skvelé darčeky sú také, ktoré zdvihnú adrenalín, napríklad zoskok padákom alebo jazda na štvorkolke. Medzi lacnejšie darčeky, ktoré adrenalín až tak nezvýšia, ale sú praktické, patrí aj čelovka (najlepšie s USB nabíjaním), termoska alebo termohrnček na horúci čaj počas zimných túr, prípadne multifunkčné náradie, ako napríklad vreckový nožík, ktorý sa vždy zide.

Športovec

Pre športovcov je najlepším darčekom taký, ktorý je praktický a dá sa skutočne využiť. Poteší napríklad výbava do domácej posilňovne - činky, kettlebell set alebo fitness podložka. Perfektným a originálnym darčekom môže byť aj darčkový balíček plagátov, citátov a motivačných kartičiek pre tých, ktorí potrebujú štartovaciu motiváciu.

Knihomol'

Pre milovníkov kníh nemusia byť perfektným darčekom vždy knihy. Poteší aj originálna záložka - kožená, kovová, s menom, citátom alebo iniciálmi. Malá, no veľmi osobná pozornosť, ktorá poteší. Knihomoli milujú pohodlie. Mäkká deka a kvalitný čaj sú „nezabudnuteľný“ balíček pre čitateľské večery. Knižná lampa alebo klipové svetlo sú ideálny darček pre tých, ktorí čítajú v posteli dlho do noci.

Kutil

Nie každý chodí rád nakupovať darčeky. No pre tých, ktorí vyrábajú všetko od výmyslu sveta s často uspokojivým výsledkom, darovať DIY vec nemusí byť najlepší nápad. Najlepším darčekom pre kutilov a kreatívcov sú pomôcky na ďalšie craftenie - nožnice, skicáre, sada na ozdobné písmo, šijacie a rôzne iné kresliace pomôcky vždy potešia. Ak ide o kutilov alebo kutilky v pravom slova zmysle, potom je výber jednoduchý: sada skrutkovačov s originálnym a pamätným vzorom, sada na vypaľovanie dreva - možností je veľa.

Aj keď Vianoce nie sú len o darčekom, vidieť úsmev na tvári človeka, ktorému ste darček najviac starostlivo vybrali alebo vyrobili, je vždy tým najkrajším darčekom aj pre vás. Nezabudnite ani na svojich zvieracích miláčikov!

Ako upiecť a ozdobiť medovníky

Vianoce, samozrejme, nie sú len o darčekom a svetieliach. Nebudeme si však klamať, aj tieto veci k sviatkom neodmysliteľne patria. A určite nemôžeme zabudnúť ani na vianočné pečivo, z ktorého najviac vyniká to najtypickejšie: medovníky.

Recepty na medovníky má každá rodina iné. Ja by som sa s vami chcela podeliť o recept, podľa ktorého pečieme každé Vianoce u nás doma. Zatiaľ sa vždy vydarili a vždy chutili, preto dúfam, že budú chutiť aj vám :)

Potrebuje:

- 140 g práškového cukru
- 2 + 1 vajce (na potretie)
- 100 g Hery
- 2 lyžice rozpusteného medu
- 2 lyžičky perníkového korenia
- 1 lyžička jedlej sódy
- 400 g hladkej múky

Postup:

1. Vo väčšej mise zmiešajte cukor s dvoma celými vajcami a zmäknutou Herou, pridajte rozpustený med a perníkové korenie. Do takto pripravenej hmoty vmiešajte preosiatu múku zmiešanú so sódou.
2. Dôkladne vymiešajte cesto tak, aby sa všetky zložky spojili. Pred valkaním si na dosku môžete nasypať trochu múky, aby sa cesto nelepilo. Vyvalkajte z neho placku a vykrajujte hrubšie tvary, ktoré ukladajte na plech vyložený papierom na pečenie.
3. Nakoniec potrite rozšľahaným vajíčkom, aby sa medovníky pekne leskli. Pečte v predhriatej rúre na 180°C dozlatista.

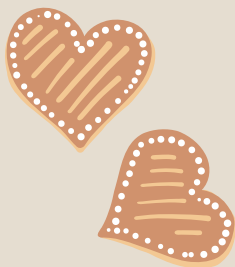
Tipy:

1. Cesto by po vyvalkaní malo mať hrúbku cca 0,5 cm – ak by bolo príliš tenké, medovníky by sa spiekli, ak by boli príliš hrubé, tak sa poriadne neupečú.
2. Na jeden plech dávajte medovníky podobnej veľkosti, aby sa upiekli rovnomerne.
3. Dbajte na rozstupy medzi medovníkmi, keď ich ukladáte na plech – ak by boli príliš blízko pri sebe, v rúre by sa mohli zlepíť dokopy.

A čo zdobenie?

Medovníky chutia skvelo aj bez neho, ale pekná dekorácia im vždy pridá na pôvabe. Najjednoduchšia je klasická cukrová poleva z preosiateho práškového cukru a jedného bielka. Ak sa s ňou nechceš trápiť, v obchode kúpiš hotové tubičky rôznych farieb. Použiť môžeš aj marcipán, no opatrne — je veľmi sladký a ľahko by mohol prebijať chuť medovníkov.

Ak chceš niečo úplne jednoduché, stačí trocha slivkového lekváru pred pečením a medovníky budú vyzeráť aj chutiť výborne.

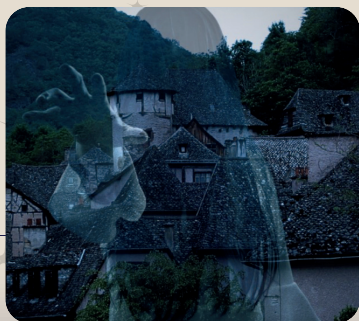

(Via)nočná mora

Dnes je Mlynská dolina tichou bránou smerujúcou do rušnej Bratislavy. Na prvý pohľad sa tu nenachádza nič zaujímavé – len paneláky, vysokoškolské internáty a ruiny nemocnice Rázsochy. Táto nenápadná časť hlavného mesta však skrýva strašidelnú a tajomnú históriu. Už od nepamäti ju starí Prešporčania nazývali „prekliatou“ a najmä na Vianoce sa jej vyhýbali veľkým oblúkom. Betón stavieb dnes hlboko pod zemou zakrýva niečo, čo nemá nič spoločné s našim svetom. Toto miesto sa volá Sellendorf.

Štedrý večer roku Pána 1508. Obyvatelia Sellendorfu sa tlačia do miestneho kostola. Boháči zaplnili predné lavice, aby ukázali svoju zbožnosť. Bohatstvo dediny pochádzalo z vínnych pivníc, hostincov a najmä deviatich mlynov, kam si ľudia z ďalekých končín chodili pomlieť zrnú. V kostole zavládlo ticho hlbokkej modlitby – až na zadnú lavicu, kde sa ozýval tlmený smiech mládeže.

Peter Keller, najzdatnejší z mládencov, sa rozhodol omšu „okoreniť“. Z chleba vytvaroval malú postavičku a počas posvätenia ju ukázal farárovi so žiadosťou, aby ju posvätil. Kňaz v záchvate hnevu mládež vyhnal z kostola. Peter figúrku odhodil a so skupinou odišiel až na cintorín.

Tam sa začali vysmievať, spievať opilecké piesne a tancovať medzi hrobmi. Náhle však všetko stíchlo. Na cintoríne stál kňaz, jeho tvár skrivená nenávisťou. „Preklinám vás aj celú túto dedinu,“ vyriekol. Vtom sa začala triasť zem. Prasklinami sa valila láva, ktorá pohltila všetko živé. Dedina sa prepadla do pekla.

Podľa starej legendy sa Sellendorf každoročne na Štedrý večer vynára z hlbín pekiel. Duša kňaza odsluží omšu zatrateným a s prvými rannými lúčmi sa dedina opäť prepadne do temnoty. Zvony kostola vraj lákajú pocestných, aby sa stali súčasťou kľatby. Legenda však hovorí aj o spásе – ten, kto si nechá pomlieť aspoň jedno zrnko pšenice v sellendorfskom mlyne, dedinu oslobodí. No pozor – kto si od duchov niečo vezme, zostane v Sellendorfe navždy.

Vianočné klasiky

Medový krížík, Pelíšky a kapustnica taká kyslá, že z nej krúti ústa. Aj toto sú slovenské vianočné klasiky. Nieкто má toho plné zuby a nieкто si zase už 1.októbra púšťa naplno Mariah Careyovú. No viete si predstaviť Štedrú večeru napríklad na...pláži? V niektorých kultúrach je to samozrejmosťou. Poďme sa teda pozrieť, ako ľudia oslavujú Vianoce po celom svete.

Španielsko

Keď Španieli vymýšľali vianočné tradície, museli byť buď vo veľmi dobrej nálade, alebo si pomohli nejakou záhadnou látkou. Veď uvidíš, prečo si to myslím. Štedrý večer sa síce u nich príliš neoslavuje, ale zato sa každý teší na Troch kráľov.

Vo východných častiach Španielska už dlho existuje tradícia okolo takzvaného Caga Tió. Čo to Caga Tió znamená? No...v preklade to znamená "Vianočný kadiaci ujec". Áno, čítaš správne, kadiaci ujec. Ide o postavičku v podobe polienka, ktoré má na hlave červenú katalánsku baretku. Toto polienko pred Vianocami zaklope v rodinách na dvere a tí ho prichýlia. Deti sa oňho starajú, dávajú mu jesť a... vyhrážajú sa mu, že ak im "nevykaká" darčeky, tak ho ubijú palicou. Polienko sa zľakne a vykaká im darčeky a sladkosti.

Austrália

Ak si myslíš, že Austrálčania majú na Štedrú večeru praženú tarantulu so zemiakovým šalátom, tak sa pravdepodobne mýliš. No aj tak to nie sú klasické Vianoce, ako by ste si predstavovali. Keďže december v Austrálii znamená tropické horúčavy, ľudia trávajú Vianoce na pláži. Surferi oblečení za Santov sú jednou z mnohých klasík austrálskeho

Štedrého dňa. A keď už spomínáme jedlo, po západe slnka Austrálčania vychádzajú na terasy, spoločne grilujú, spievajú koledy a tešia sa na rozbaľovanie darčiekov.

Afrika

V Afrike žije približne 350 miliónov kresťanov, ktorí si Vianoce prispôbili miestnej kultúre a podnebiu. V Ghane začínajú sviatky už 20. decembra a trvajú do prvého januárového týždňa, ľudia sa obliekajú do pestrofarebných šiat, chodia na polnočné bohoslužby a na večeru majú ryžu s omáčkou alebo fufu – tradičné africké jedlo. V Juhoafrickej republike, kde Vianoce prichádzajú v lete, oslavujú piknikmi, grilovaním a rodinným časom, pričom sa miešajú miestne a európske tradície. V islamských krajinách, ako je Senegal, sa Vianoce oslavujú napríklad trhmi a plastovými stromčekmi. V pohorí Atlas môžu byť aj „biele Vianoce“.

Venezuela

Teraz sa, prosím, zamyslite. Keby ste boli prezident krajiny, kvôli čomu by ste uzavreli cesty a tým aj zamedzili veľkú časť dopravy? Napríklad kvôli vojne, epidémii alebo... korčuľiarom? Presne toto sa deje vo Venezuele počas adventu. Od 16. decembra až do Vianoc sú cesty v mestách pre autá uzavreté, aby sa obyvatelia mohli pohybovať na korčuľiach.

Autori: Peter Kompiš, Matias Kubáň

Na západe niečo nové

Píše sa rok 1914. Vojaci na západnom fronte sa chýlia v zatuchnutých zákopoch. Bolo im povedané, že do Vianoc sa vojna skončí, no všetci tušili, že to je klamstvo. Tento konflikt sa od leta zmenil na krvavú vojnu a celý svet sa ocitol vo vojne. Vojaci žili v neustálom strachu o život, čo ich privádzalo k zúfalstvu. A práve na Vianoce toho roku sa vojaci rozhodli zložiť zbrane – aspoň na jeden deň. Začalo sa to niekde pri meste Ypres. Z nemeckých zákopov sa počas Štedrého dňa ozývali koledy a postupne vojaci vychádzali zo svojich úkrytov. Bol to nesmierne odvážny krok, pretože nepriateľ ich mohol zasiahnuť kedykoľvek.

No namiesto streľby ich čakalo priateľské privítanie zo strany Britov. Vojaci si vymieňali darčeky a po celej frontovej línii sa hral futbal. Práve duch Vianoc obmäkčil chladné srdcia a aspoň na chvíľu zastavil paľbu diel.

Autor: Matias Kubáň

Vianočné filmy - Prehľad podľa žánrov

Vianoce bez vianočných filmov sú asi ako kapor bez vody – ide to, ale nie je to ono. Preto sme pripravili prehľad filmov zoradených podľa žánrov. Nájdete tu klasiky, české a slovenské stálice, ale aj menej známe tituly, ktoré môžu prekvapíť. Stačí si len vybrať a začať sviatočný filmový maratón.

Klasické vianočné filmy

- Sám doma 1,2,3(1990)
- Mrázik (1965)
- Grinch (2000)
- Polárny expres (2004)
- Láska nebeská (2003)
- Zázrak na 34. ulici (1947/1994)
- Santa Claus (1994)

České a Slovensko-České Klasiky

- Tři oříšky pro Popelku (1973)
- S čerty nejsou žerty (1984)
- Pelíšky (1999)
- Anděl Páně 1,2 (2005)
- S tebou mne baví svět (1983)
- Šťastný nový rok (2019)
- Perinbaba (1985)
- Byl jednou jeden král (1955)
- Král Drozdia brada (1984)
- Jak dostat tatínka do polepšovny 1,2 (1978)
- Princezná so zlatou hviezdou na čele (1959)
- Sněženky a machři 1,2 (1983)
- Snowboardáci (2004)

Komédie

- Elf (2003)
- Vianočné prázdniny (1989)
- Jingle All the Way (1996)
- Bad Santa (2003)
- A Bad Moms Christmas (2017)

Romantika

- Holiday (2006)
- Last Christmas (2019)
- A Christmas Prince (2017)
- The Merry Gentleman (2024)
- Holidate (2020)

Drámy

- The Family Stone (2005)
- The Man Who Invented Christmas (2017)
- A Christmas Carol (2009)
- A Christmas Tale (2008)
- Joyeux Noël (2005)

Rodinné & Rozprávkové

- Klaus (2019)
- Arthur Christmas (2011)
- Niko – Malý sob (2008)
- The Star (2017)
- Angela's Christmas (2017)
- The Christmas Chronicles (2018)

Fantasy / Mágia

- Harry Potter a Kameň mudrcov (2001)
- The Chronicles od Narnia
- The Nutcracker and the Four Realms (2018)
- A Christmas Carol (2009)

Akčné Vianočné Filmy

- Smrtonosná pasca 1,2,3,4 (1988)
- Smrtonosná zbraň 1,2,3,4 (1987)
- Batman Returns (1992)
- Iron Man 3 (2013)

autor: Sabína Sofia
Szuperáková

BEDMINTONISTI ZÍSKALI NA OKRESNOM KOLE TROFEJ

Vo štvrtok 6. 11. 2025 sa na Hotelovej akadémii konalo okresné kolo stredných škôl v bedmintonе, na ktorom nechýbalo ani naše gymnázium. Chlapčenskú dvojicu tvorili Adam Kalinay a Šimon Žuffa (4. B), dievčatá reprezentovali Natália Jurčová (4. B) a Lucia Skerlová (sexta). Chlapci zabojovali vo viacerých kvalitných zápasoch a odniesli si trofej za 3. miesto. Dievčatá obsadili 5. miesto v silnej konkurencii. Našej úspešnej chlapčenskej dvojici, ktorá nás reprezentovala posledné roky, ďakujeme za skvelú prácu a veríme, že ich čoskoro nahradia rovnako talentovaní nasledovníci.

Výsledky jednotlivých zápasov:

CHLAPCI

1. EGJT
2. Hotelová akadémia
3. GMMH
4. SZŠ
5. SOŠ elektrotechnická
6. SOŠ polytechnická

DIEVČATÁ

1. SZŠ
2. SOŠ polytechnická
3. EGJT
4. Hotelová akadémia
5. GMMH

autor: Jakub Holiga

FUTSAL

V novembri sa okrem iných školských športových súťaží uskutočnilo aj okresné kolo vo futsale. Naša škola vyslala na toto meranie síl dve 10-členné mužstvá, z čoho jedno súťažilo v kategórii stredných škôl a druhé v kategórii základných škôl. Aj napriek umiestneniu mimo stupňov víťazov by sme chceli našim reprezentantom poďakovať za predvedenú hru a bojovnosť.

Členovia mužstva v kategórii SŠ (19. 11. 2025): Matúš Mrlian, Dominik Plauter, Samuel Danaj, Peter Caban, Adam Gežík, Christian Móres, David Freissl, Timotej Peterec, Tadeáš Szücs, Ivan Moravčík

Členovia mužstva v kategórii ZŠ (20. 11. 2025): Alex Moravčík, Matej Huraj, Peter Huraj, Milan Zaťko, Adam Makovický, Adam Tekel, Michal Fenik, Bruno Hvorka, Jakub Jaroslav Melna, Michal Bobák

Celkové výsledky SŠ:

1. Hotelová akadémia
 2. Stredná zdravotnícka škola
 3. SOŠ stavebná
- (GMMH sa po konci v skupinovej fáze turnaja neumiestnilo)

Celkové výsledky ZŠ:

1. ZŠ M. Rázusovej-Martákovej
2. ZŠ J. D. Matejovie
3. ZŠ Východná
4. GMMH

autor: Jakub Holiga

FLORBALOVÝ ÚSPECH NAŠICH DIEVČAT A CHLAPCOV

V piatok 17. 11. 2025 sa na Strednej zdravotníckej škole v Liptovskom Mikuláši odohral florbalový kvalifikačný turnaj dievčat a chlapcov. Naša škola mala na tomto podujatí silné zastúpenie.

Dievčatá si vybojovali postup

Naše dievčatá v zostave:

Alžbeta Balážová, Alexandra Krčmáreková, Nelka Tóthová, Natália Jurčová, Emma Kmeč, Sabína Sofia Szuperáková, Zuzka Zimáni, Miška Páterová, Darinka Matulová a Aneta Ďurišová nastúpili proti družstvám zo SZŠ a EGJT.

Vďaka bojovnosti, odhodlaniu a skvelým tímovým výkonom si vybojovali výborné druhé miesto, ktoré znamenalo postup do okresného kola!

To sa konalo v pondelok 20. 11. v telocvični krytej plavárne v Liptovskom Mikuláši. Dievčatám sa podarilo opäť ukázať veľké športové srdce. Po náročných štyroch napínavých zápasoch skončili opäť na krásnom druhom mieste, pričom postup im ušiel len o jediný bod. Napriek tomu je to fantastický úspech!

Chlapci zabodovali rovnako úspešne

Náš chlapčenský tím nastúpil v zložení:

Christian Móres, Christian Kukučka, Filip Staroň, Samuel Sameliak, Adam Mokrá, Peter Cuker, Matúš Piovarči, Tomáš Cibula, Martin Jančuška, Krištof Mihalovič, Danyil Overchuk, Tadeáš Szücs a Tomáš Jančuška.

Súpermi im boli tímy zo SZŠ, EGJT a SOŠ polytechnickej. Po výborne zvládnutých zápasoch si aj oni vybojovali postupové druhé miesto a ukázali, že florbal má na našej škole silnú základňu.

Všetkým našim športovcom srdečne gratulujeme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu našej školy. Prajeme veľa ďalších športových úspechov a radosti z hry!

ŠACHISTI NAŠEJ ŠKOLY OPĽ ŽIARILI!

V pondelok 17. novembra 2025 sa v Zákamennom stretli najlepší šachisti z okresov, aby si zmerali svoje šachové zručnosti v krajskom kole. Medzi súťažiacimi nechýbali ani študenti našej školy.

Základné školy:

Júlia Nela Štrícová – majsterka kraja, postup na celoštátne kolo
Alex Moravčík – majster kraja, postup na celoštátne kolo

Obaja svojimi výkonmi ovládli celú súťaž vo svojej kategórii.

Stredné školy: Martin Góllner – 8. miesto

Tomáš Obrcian – 14. miesto

Zuzka Gešková – 7. miesto (kategória dievčat)

Všetkým našim súťažiacim ďakujeme za skvelú reprezentáciu školy a víťazom držíme palce v ďalšom kole! Nech taktika, stratégia aj pevné nervy vydržia až do finále!

autor: Emma Kmeč

Tvorivosti

Čaro Štedrého večera

Vianoce, sviatky radosti a pokoja,

Čas, kedy sa všetky rany zahoja.

Čas, kedy všetci aspoň trochu spomalíme,
Pre svojich blízkych s láskou darčeky balíme.

A keď už konečne nadíde ten čas,

Nech šťastie a láska zažiari v nás.

Večer, keď vaša rodina k štedrému stolu zasadne,

Nech pokoj a úprimná láska vaše srdcia ovládne.

Tak ako sa nad mestom hviezda ligôce,

Prajeme Vám krásne a veselé Vianoce.

V novom roku zdravie, šťastie,

Nech Vám v srdciach láska rastie.

Úspechy nech v novom roku,

Strihnú na Vás v každom kroku.

-Slavomír Baník

Fyzika je samá láska

Fyzika je samá láska,

počas hodín na fyzike mi vždy v hlave prúdi nejaká otázka.

Na tieto hodiny si šetrím moje posledné vzácne mozgové bunky,

snažím sa vypočítať, za aký čas na zem pristanú v Kauflande chrumky.

Miesto, ktoré vďaka nedostatku kúrenia je navonok chladné ako ľad,

v škole, ktorá bežnému pozemšťanovi pripomína stredoveký hrad,

no hlboko v našich srdciach nás hreje a každý z nás ju svojím spôsobom má rád.

My sa potom snažíme vypočítať, aký majú telesá pád.

A aj keď nás premáha neúnosný hlad,

Nejako sa prebijeme aj cez ten nepríjemný školský chlad.

Učenie je proces, ktorý si vezmeme aj do hrobu.

My vám ďakujeme za tú vašu ochotu-

učiť nás nielen zákony fyziky, ale aj ľudskú dobrotu.

-Lenka Kleinová

Skôr ako on

Viem, že zase pálim mosty,
ovláda ma zlovyk sprostý.
Vždy keď vrta pocit ostrý,
celým telom, celou dušou pocit,
že sa stane znovu
to čo predtým, že mám smolu.
Že ma stiahneš so sebou dolu,
keď odídeš bez rozlúčky.
Míňajú sa dni a roky,
v myslí znejú tvoje kroky,
melódie známej noty,
čo znela s твоjím odchodom,
toho predtým, toho potom.
myšlienky čo tečú tokom,
miešajú sa sliny s potom.

Keď prikladám ďalší k perám,
toľko vôní, toľko chutí,
len nech radšej tento smúti,
akoby ublížiť mal mne.
Bila som sa, tvrdo, drsne,
len nech tebe v hlave skrsne,
vriaci nápad v srdci mrzne,
že viac nemám takú cenu.
Potešenie nedostane,
už viac to tak neostane,
že odíde nečakane,
nikto iný viac už nikdy.
Áno, vieme, ľúbim teba,
ochrániť však musím seba...
Ostane len tvoja kresba,
navždy skrytá v mojich snoch.

-Eva Šedová

zobierala: Darina Repová

Hravá strana

Vianočný kvíz

1. Koľko približne trvá najkratší deň v roku na Slovensku (zimný slnovrat)?

- A) 7 hodín 55 minút
- B) 8 hodín 05 minút
- C) 8 hodín 12 minút
- D) 8 hodín 20 minút

2. V ktorom roku vznikla úplne prvá známa verzia

koledy „Tichá noc“?

- A) 1718
- B) 1818
- C) 1835
- D) 1901

3. Ktorá krajina ako prvá zaviedla tradíciu zdobenia vianočného stromčeka?

- A) Anglicko
- B) Dánsko
- C) Nemecko
- D) Švajčiarsko

4. Koľko metrov meral najvyšší ozdobený vianočný stromček na svete?

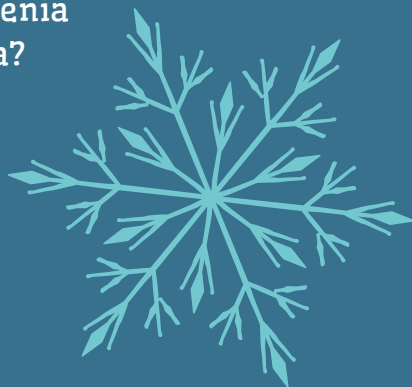
- A) 72 m
- B) 57 m
- C) 67 m
- D) 46 m

5. Koľko svetových krajín oficiálne NEoslavuje Vianoce vôbec?

- A) 24
- B) 22
- C) 26
- D) 27

6. Koľko sobov má Santa v tradičnej americkej verzii?

- a) 6
- b) 7
- c) 8
- d) 9

vytvorila: Sabína Berešíková

1.D, 2.B, 3.C, 4.A, 5.B, 6.C

opodpove:

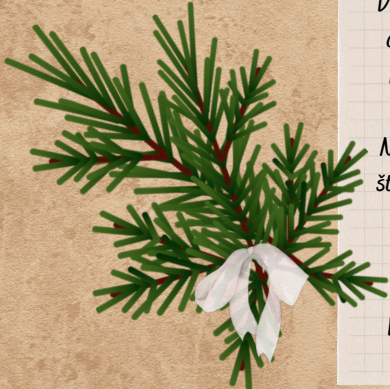
Vianočné prania od profesorov

Milí naši študenti, prajem vám, aby bol pre vás vianočný čas, časom radosti a oddychu. Nech vás čaro Vianoc naplní pokojom a energiou, aby ste opäť v novom roku zvládali pohodovo všetky povinnosti, ktoré škola a život pre vás pripravia, a vedeli sa tešiť z nových výziev a príležitostí. Prajem všetkým čitateľom krásne Vianoce a šťastný Nový rok.

- p.p. Odleváková

Želám vám Vianoce ako z rozprávky – plné kúzelných momentov, krásnych prekvapení, láskavých chvíľ, pokojného oddychu a stretnutí s tými najbližšími. Zastavte sa a doprajte si chvíľku oddychu od všetkých povinností, starostí a stresu. Pozrite si skvelý vianočný film, zatancujte si na vianočné pesničky, doprajte si chutné koláčky, prejdite sa rozsvieteným mestom, prečítajte si vianočnú knihu a usmejte sa na okoloidúcich – rozžiarte svoje vnútro Vianocami. Prajem vám tie najkrajšie a najúžasnejšie Vianoce. ❤

- p.p. Dittrychová

Vinšujem vám šťastný krok,
aby sme zvládli ďalší rok.
K tomu ešte zdravia vinš,
by šlo všetko – ako nič.

Nuda nemá v škole miesta,
študentský ples, to je pecka.

Nech je nudy ozaj málo,
aby nám to za to stálo.

To vám praje zo srdca,
Vlasta Serdi – zástupca.

- p.p. Serdelová

"Wishing you a Christmas full of joy, calm and beautiful moments. You deserve it!"

-p.p. Brownová

Na Vianoce, keď svet stíchne, nech Vám Božie dieťa vdýchne,
pokoj, radosť, dobrú vôľu a nielen v túto svätú chvíľu, ale taktiež v novom roku, nech Vás vedie v každom kroku.

-p.p. Mišíková

Študentom prajem v tomto predvianočnom čase, aby cítili zo svojho okolia veľa ľudskosti a pozitívnej energie. Veľa času stráveného so svojimi blízkymi, ale aj skromnosť a úprimnosť, s ktorou sa čoraz menej stretávame. Prajem im kopec odvahy a energie ísť za svojimi cieľmi. Prajem im pekné Vianoce a veľa splnených prání.

-p.p. Hollá

Chcela by som využiť príležitosť a všetkým popriať krásne vianočné sviatky, pohodové prázdniny a všetko dobré v novom roku, či už v osobnom alebo "školskom živote". Okrem toho by som si ešte želala, aby sme boli k sebe ohľaduplní, fér a vzájomne sa posúvali - či už študenti medzi sebou, ale aj vo vzťahu študent - učiteľ, učiteľ - žiak, príp. učiteľia navzájom. Proste všetci spolu ako jeden živý organizmus. 😊

-p.p. Hazuchová

Milí gymnazisti, láskyplné Vianoce chcem vám priať, nech je vždy nablízku ten, kto vás má rád. V novom roku pokoj v duši a mnoho sily, aby ste všetky naše skúšania v zdraví prežili.

-p.p. Habánková

Milí študenti, želim vám sviatky plné tepla, smiechu a chvíľ, pri ktorých zabudnete aj na to, kde máte školskú tašku. Nech sa vám dni rozvoňajú pokojom a dobrou náladou a nový rok vás privíta s otvorenou náručou. Krásne sviatky.

-p.p. Dzurošková

Prajem nám všetkým krásne zelené Vianoce (so samými ekologickými darčekomí :). A aby sme si našli čas pripomenúť si aj podstatu Vianoc - to, že Ježiš prišiel do tejto našej špiny a biedy, aby nás zachránil. "Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život." Radosné Vianoce!

-p.p. Patay

„Ak by predmety boli vianočné filmy“

- Matematika: Sám doma 3 – SKORO nikto to nechcel, ale je to tu.
- Dejepis: Tri oriešky pre Popolušku – pekné, ale stále rovnaké udalosti iba trochu inak.
- Slovenčina: Láska nebeská – veľa postáv, veľa zápletiiek.
- Chémia: Grinch – buď miluješ, alebo nenávidíš.
- Angličtina: Holiday – má to atmosféru.
- Telesná: Mrazík – zima, bolesť a veľa behania.

Vianočný Bucket List

- Postaviť snehuliaka.
- Piecť medovníky alebo koláče.
- Vyzdobiť triedu vianočnými dekoráciami.
- Poslať spolužiakom anonymné komplimenty alebo priania.
- Urob si horúcu čokoládu s marshmallows.
- Vyrobiť vlastnú vianočnú pohľadnicu alebo dekoráciu.
- Pozri si klasický vianočný film z nášho zoznamu (napr. Sám doma, Grinch, Perinbaba).

TIRÁŽ – GUČ

Názov časopisu: GUČ – Gymnazistom určený časopis

Redakcia: študenti Gymnázia Michala Miloslava Hodžu v Liptovskom Mikuláši

Šéfredaktorka: Sabína Sofia Szuperáková

Redaktori a spolupracovníci:

Redaktori: Beáta Kultánová, Matias Kubáň, Jakub Holiga, Marián Blšák, Veronika Šimková, Darina Repová, Sabína Berešíková, Sabína Sofia Szuperáková

Prispievatelia: Tereza Šucháňová, Emma Kmeč, Peter Kompiš, Julia Štrícová, Zoe Böhmerová

Grafika: Diana Gajdošová, Soňa Liščuchová, Lenka Kleinová, Klára Lazišťanová

Fotky: Tamara Pažitková

Pedagogický dohľad: Mgr. Paulína Dittrychová

Frekvencia vydávania: dvojmesačník

Kontakt: s.szuperakova@gmail.com

Témy časopisu: školský život, zákulisie, rozhovory, tipy na ľahšie prežitie školy, športové a umelecké úspechy, tvorba študentov (básne, poviedky, ilustrácie...)

Poznámka: GUČ je priestor pre každého, kto má chuť písať, kresliť alebo zdieľať svoje nápady – spoločne tvoríme časopis, ktorý žije a pulzuje školským životom.

v spolupráci : so školským parlamentom

VYDALO VAŠE ČTENÉ ŠTUDENTSTVO GYMNÁZIA M. M. HODŽU V LM